Hornobojanovský zpravodaj

Prosinec 2024

Štěpánské posezení s písničkou

dne 26. prosince 2024
od 16:00
v sále Kulturního domu

Ochutnávka mladých
vín a domácího
vánočního cukroví

Těšíme se na vás

Úvodní slovo starosty

Vážení spoluobčané,
Po roce máme opět Vánoce. Víc asi rýmovat nebudu, protože to neumím. Přenechám jiným. V tomto vydání zpravodaje, vychází i dvě básně místního občana, který rýmovat umí. Děkuji moc za materiály k otištění. A také tímto vyzývám i ostatní občany, kteří by se chtěli pochlubit básní, článkem nebo jiným dílem, tak neváhejte.
Co se týče básní uveřejněných, jedna je vánoční, druhá opěvuje Karla Kryla. Při zmínce tohoto jména mi na mysli vyvstává i úryvek z jeho písně Karavana mraků. Konkrétně verš „v tom městě nikdo nezdraví". Již od útlého dětství mi rodiče vštěpovali, že zdravit je slušné. Postupem času se člověk dobere i dovětku, který dodává „pozdravit je slušnost, odpovědět povinnost". Jestli jsem někoho, někdy nepozdravil nebo neodpověděl na pozdrav, tak to určitě nebylo úmyslně. Ale poslední dobou se setkávám s tím, že někteří lidé asi nezdraví úmyslně. Mně samotnému se to stalo několikrát u člověka, který měl neustále snahu mě peskovat a poučovat. Který neustále poukazoval na to, co dělám špatně. Asi mě chce nezdravením potrestat za to, že se všechna jeho nařčení minula účinkem. Asi myslí, že ho taky přestanu zdravit a budeme vzájemně neviditelní. Ne nepřestanu, to mě nikdo neučil. Naopak doufám, že pokaždé, když se potkáme a já ho pozdravím, nehledě na to, jestli mi odpoví nebo ne, tak se alespoň zamyslí, jestli on má své soukromé věci v naprostém pořádku. Já je řešit nebudu, protože mi to nepřísluší. Jenom snad dodám, že kdyby to někoho zajímalo, tak žádný důchod ze zahraničí pobírat nebudu. Na to jsem tam nepracoval dostatečně dlouho.
Během prázdnin se rozhodl náš dlouholetý zaměstnanec odejít do jiného zaměstnání. Práce na obci je náročná a většina práce, která nepočká a musí se promptně řešit, je zrovna, když počasí úplně nepřeje. Proto plně rozumím tomu, že člověk někdy dojde do bodu, kdy se rozhodne pro změnu. Rád bych mu tímto poděkoval za práci, kterou na obci odvedl a popřál bych mu jen to dobré, jak v novém zaměstnání, tak i v osobním životě.
Před nadcházející zimou bych chtěl občany poprosit o trpělivost a spolupráci při odklízení sněhu. Také žádáme občany, aby parkovali svá motorová vozidla v garážích nebo průjezdech RD a umísťovali popelnice tak, aby bylo možné provádět úklid sněhu nejen na chodnících, ale i na místních komunikacích.
Závěrem už zbývá jenom popřát klidné a pohodové vánoční svátky. Do nastávajícího roku 2025 mnoho osobních a pracovních úspěchů, pevné zdraví a vzájemné pochopení.

Ladislav Kachyňa

Dění v obci

A co se v naší obci událo v nedávné době?
Asi tou největší změnou je provoz koupaliště. Po 16 letech skončil poslední nájemce, který koupaliště vedl velice dobře. Za což mu patří velký dík.
Jak jsem již předeslal v úvodu, doposud obec koupaliště pronajímala. Letos se však již nenašel nikdo, kdo by se této věci chopil. Možná jste slyšeli několik různých konspiračních teorií a důvodů proč se koupaliště nepronajme, zejména na Facebooku jich bylo několik, ale fakt je prostý. Obec, pokud nakládá se svým majetkem, vyvěsí záměr na pronájem a čeká, kdo se přihlásí. A na vyvěšený záměr se nepřihlásil nikdo. Takže nebylo koupaliště, komu pronajat. Jelikož se asi všichni shodneme na tom, že by bylo škoda areál uzavřít a nechat chátrat, tak jsme se se zastupiteli dohodli, že zkusíme koupaliště provozovat sami. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí padlo až někdy v průběhu dubna, tak jistě uznáte, že už moc času na přípravy nezbývalo. Vypustit a vyčistit bazén bylo to nejjednodušší. V první řadě jsme museli zjistit, jak vůbec celý systém funguje, zajistit chemii, zajistit základní vybavení koupaliště, vypracovat řády, proškolit personál…. Na přípravách se podíleli, jak všichni zaměstnanci obce, tak zastupitelé. A když chyběli síly, svolali jsme brigádu. Podpořit nás opakovaně přišlo kolem 30 pomocníků. Díky za pomoc, obrovsky jste nám pomohli. Koupaliště jsme otevřeli poslední červnový víkend, což pěkně vyšlo školákům k vysvědčení. Počasí nám přálo, otevřeno jsme měli s několika málo jednodenními přestávkami, až do 8. září. Občerstvení myslím, že bylo chutné a kvalitní. Jsem velice rád, že se nám dařilo udržet čistou vodu, protože nás každý upozorňoval, abychom vodě věnovali velkou pozornost. A myslím, že se to vyplatilo. Většina lidí, kteří k nám jezdí již delší dobu opakovaně, nám kvalitu vody chválila. Samozřejmě se objevila i nějaká drobná kritika, ale tu už dneska nikdo neřekne z očí do očí, to se v dnešní době sdílí na Facebooku. O komunikaci na Facebooku jsem psal již v minulém zpravodaji a i nadále si za svým názorem stojím.

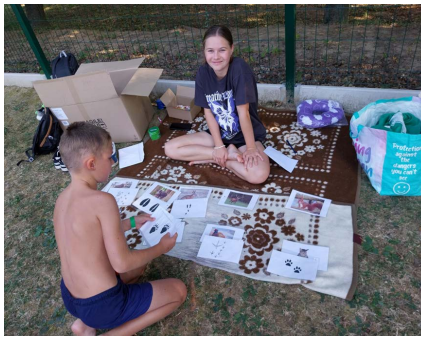

1.září jsme se na koupališti společně se školáky rozloučili s prázdninami. Za spolupráce Barvínku plnily děti různé úkoly, hasiči předvedli záchranu tonoucího a první pomoc, což si potom mohl každý vyzkoušet. Zahrádkáři zapůjčili skákací hrad a obec zajistila kulturní vložku v podobě Pavla Vintrlíka, který nám odpoledne zpříjemnil hrou na kytaru a harmoniku.

Dneska už je koupaliště zazimované a potřebné opravy se začnou dělat, až

na jaře. Aby bylo koupaliště opět na letní sezónu připravené. Asi je teď předčasné zvát Vás na koupaliště. Teď je spíše na místě Vás pozvat na akce spojené s adventem, chystáním vánočního stromku, vánočními svátky, následně na začátku roku ples, Ostatky, košt vína…. Jestli někomu unikají souvislosti, jak jsme se dostali od koupaliště ke koštu vína, tak odpověď je jednoduchá. K tomu, aby nám tady vše fungovalo, tak je třeba podporovat spolky, potažmo obec v jejich činnosti. Pokud budeme chtít zachovat v obci provoz obchodu, hospody, koupaliště, mít tady pravidelně nějakou kulturní akci, musí být podpora vzájemná. Často jsem slýchával názor, že ten či onen nechodí na mnou pořádané akce, proto já nechodím na jeho akce. S takovými názory tu za nedlouho nebudeme mít vůbec nic.

Počasí v letošním roce bylo o 2–3 týdny posunuté, takže i vinobraní začalo již na přelomu srpna a září. To bylo v polovině září přerušeno deštěm, kdy spadlo během jednoho týdne více než 200 mm srážek. Naštěstí pršelo v klidu, takže jsme se tady obešli bez větších problémů. Několikahodinové výpadky se nám díky pracovníkům společnosti EG.D podařilo vyřešit velice rychle. A to, že přechodnou dobu nejel internet a televize? Co to je proti vytopeným domům v jiných částech republiky….

Během letošního října a listopadu se nám konečně podařilo předělat strop v sále kulturního domu. Původní strop byl z dřevovláknitých desek. Ty však během několika desítek let do sebe nasály všechny možné pachy, které neustále vylučovaly. Také tepelná izolace, zejména nad pódiem, již byla v katastrofálním stavu. A vzhledem k tomu, že náklady na energie neustále stoupají, bylo jasné, že je potřeba stav zlepšit. Takže došlo ke strhnutí původního stropu, ten byl nahrazen sádrokartonem, na který byla položena tepelná izolace. Když už jsme dělali takový velký zásah do konstrukce stropu, tak jsme nechali do stropu usadit i dvě klimatizační jednotky, zejména z důvodu zajištění tepelného komfortu a omezení otevírání dveří a oken během konání různých akcí. Dále byla vyměněna svítidla a rozmístěna po celé ploše sálu. Na vzdálenější zeď od pódia je nainstalovaný akustický sádrokarton, kvůli zlepšení akustiky v prostoru. Během svátků, případně hned zkraje roku, se bude konat několik společenských akcí, takže se určitě přijďte podívat, jak se nám rekonstrukce povedla.

stojí za to a bude ozdobou našich Vánoc. Po domluvě s firmou Stavoč jsme naplánovali transport a postavení. Díky pomoci nákladního auta s rukou jsme vše docela rychle zvládli. Přitom jsme se museli potýkat s několika problémy. Tím menším bylo to, že strom byl v těsné blízkosti hlavní komunikace. S tím nám pomohli pracovníci Policie ČR. S dalšími těžkostmi, jako byla blízkost domu a vedení NN, jsme se museli poprat sami. Ale protože jsme šikovní, tak nám celá akce nezabrala ani hodinu. Něco po deváté jsme byli doma a po obědě, už byl stromek i nazdobený. Děkujeme moc za nádherný stromek.

V sobotu 30. 11. jsme jako každý rok přivezli a zdobili vánoční strom na place před KD. Ne, že bychom nesehnali stromek v naší obci, ale musíme myslet i do budoucna. Letošní strom pochází až z Břeclavi. Rostl v těsné blízkosti rodinného domu, kde bydlí naše rodačka Jarka Š. s přítelem. Mám pocit, že první zmínka o stromku, padla již na koště. Při následné cestě do Břeclavi jsem si stromek prohlédl a usoudil, že

Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě vánočního stromu. Děkuji i zástupcům stárků, kteří museli odejít dřív, takže nejsou na společné fotce. Také tradičně děkuji za Betlém. Do budoucna bychom samozřejmě rádi přivítali další pomocníky, zejména ze zástupců rodičů dětí, vždyť hlavně pro ně to děláme.

MATEŘSKÁ ŠKOLKA
HORNÍ BOJANOVICE

Vánoční kouzlo v naší školce

Adventní čas je tady a my se těšíme na Vánoce. Než se ale ponoříme do vánoční atmosféry, pojďme se ohlédnout za událostmi, které jsme v naší školce prožili od konce léta.

V srpnu jsme oslavili 50. výročí otevření naší krásné školky. Den otevřených dveří přilákal mnoho návštěvníků, kteří přišli zavzpomínat na léta strávená v MŠ, prohlédnout si kroniky, fotoalba, hračky a nahlédnout, jak se školka za ta léta změnila. Nový školní rok jsme zahájili v prostorách, kde o prázdninách probíhaly malířské, elektrikářské a zednické práce.

Začátkem října jsme se rozloučili s létem na naší první Bramboriádě. Děti a rodiče soutěžili a tvořili z brambor opravdové unikáty. Letos jsme se také poprvé zapojili do projektu "Se Sokolem do života", který dětem přináší radost z pohybu a zdravého životního stylu. Dalším projektem, do kterého jsme se zapojili, je "Koukají na nás správně?", který se zaměřuje na vyšetření zraku dětí.

V listopadu nás poctil návštěvou pan Josef Wald se svým divadlem kouzel. Děti byly nadšené, když se mohly stát na chvíli kouzelníky. Na první adventní neděli jsme s dětmi vystupovali u vánočního stromečku před KD v Bojanovicích. Atmosféra byla kouzelná, zejména když se rozsvítil vánoční strom.

Začátkem prosince nás navštívilo sférické kino, ve kterém si děti vybraly projekci podmořského světa, což byl pro všechny krásný zážitek. Tradičně nás navštívil Mikuláš s andělem, aby zkontrolovali naše děti. Společně jsme si krásně zazpívaly koledy a za odměnu děti dostaly sladkou odměnu.

Abychom si zkrátili čekání na Ježíška, pojedeme s dětmi na divadelní představení „Vánoční hvězda“ do Hustopečí.

Poslední akcí v tomto roce bude vánoční besídka s rodiči a možná přijde i Ježíšek.

Děkujeme všem sponzorům, kteří se rozhodli podpořit naši školku.

Přejeme všem krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí a vše krásné v novém roce.

Kolektiv MŠ Horní Bojanovice

Spolek Barvínek

Rok 2024 se chýlí ke konci, a mi jsme v letošním roce stihli tyto akce :

- **Dětský karneval s pomocí Divadélka Kejkle z Brna**
- **Pálení čarodějnic**
- **Dětský den**
- **Pomohla se soutěžemi pro děti na konci prázdnin**
- **Lampionový průvod**
- **Mikulášskou nadílku**

Na konci prázdnin jsme se podíleli na ukončení prázdnin, kterou pořádala Obec, a to soutěžemi pro děti na místním koupališti. Za splnění dostali odměnu u každého stanoviště.
Lampionoví průvod, který se uskutečnil v sobotu 16. 11. byl krásný a ti nejodvážnější s námi prošli celou určenou trasu a to okolo školky, k sýpce, po hlavní zpět, pak okolo pohostinství na vrchní konec a písníkem zpět k pohostinství.
Dne 5. 12. už 3. rokem jsme Mikulášovy a jeho družině pomohli s nadílkou pro děti u Vánočního stromku. Mohli jste se zahřát svařákem, nebo čajem, a že byla zima. Děkuji všem co se podíleli na přípravách a účasti !!

Chci vám popřát poklidné svátky Vánoční, plné pohody, klidu a pokory.

Za spolek Barvínek Klára Dulínková

Vzpomínka na nepodplatitelného Čecha

Zvláště v tento čas rád poslouchám písně Karla Kryla,
kéž by v nás všech taková láska k vlasti stále byla.
Nedal by se koupit za koblih,
Proto stále má můj obdiv.
Zpíval o lásce, o lidu i o tom ruském nelidu,
Posílal Ivana domů urputně ke své milé choti Nataše.
Trval jim ten odchod dost dlouho,
Zdálo se, že vlastenectví v nás prokouklo.
Ten stádový projev, ne tak na dlouho.
Copak se stále necháme kupovat za koblih,
Proto zaslouží Kája Kryl stále můj obdiv.
Nechci být tak ubohý a protiví se mi koblih lstný.
Sám úžasný světák Kolbaba řek bez skromnosti,
že si nevážíme, čeho máme dosti.
Protřeme proto svůj zrak
A vůbec nepoužívejme to naše ufňukané ach, ach.

Emil Němeček st.

Biblické očekávání

Vážení vůbec se to nezdá, ale již to bude rok,
co se nám má zjevit zase ta pomyslná kometa, ocasatá hvězda.
Je to od těch dob zrození Ježíše Krista notorická připomínka,
rok co rok, situace vskutku jistá.
Než přijde čas, zakrátko tomu, nastane trochu vzruchu v každém domu.
Trochu se více vše poklidí, nazdobí,
vždyť je to vše dobré jen pro nás pro lidi.
Napeče se voňavé různodruhové cukroví,
kapr ve vodě si ještě chvilku pohoví,
stromeček někde v koutku čeká až se ozdobí.
Srdce pomalu všem aspoň v tento čas jihnou,
všímáme si více nebe, jak se sem tam hvězdy mihnou.
Láska se rozleje vůkol v okolí, i když nás sem tam i něco pobolí.
Nejen děti se těší na dárky, kéž by v tento čas skončili veškeré sváry i války.
Nechť tento krásný Vánoc čas vzbudí veškerá dobra a navěky zůstanou v nás.

Duchaplně prožité Vánoce a mnoho zdraví, štěstí v Novém roce přeje všem Emil Němeček

Antonín Vojtek malíř – Blíž ke kráse… 2. část

Když poslední z doprovodu zmizel v zákrutě stezky za velkým šedým balvanem, ocitl jsem se sám se sebou, sám se svým vytčeným cílem. Sám s tím, co je ve mně, s mým bohem.

V té chvíli jsem nevěděl, že při podobných situacích se přihlásí nervozita a stres, který se projeví lidským pocitem, pocitem tak naléhavým, že jsem sotva stačil zaběhnout za první houštinu! Jak jsem byl vděčen tomu, že jsem si vzal dostatek hygienických věcí.

Nade mnou po stezičce kráčel další poutník, za chvíli malá skupinka. Konečně jsem se vyhrabal zpět na stezku a "přišlo to" na mne znovu. A opět rychle, rychle do mlází. Tak to pěkně začíná, pomyslel jsem si. Tak takhle bych vrcholu Olympu nedosáhl! A v představě, že budu vyprávět, proč jsem nedošel cíle a budu se muset ke svým problémům přiznat, jsem se dokonale vzmužil a řekl si, dost!

Cestička vyšlapaná tisíci lidskými chodidly, ale také malými koníky, byla, jak už to v horách bývá, velice rozmanitá. Tu písčitá, jinde kamenitá, jinde udusané jehličí. Kráčelo se mi dobře. Cesta vedla více či méně kolem koryta potoka, který byl však v této roční době vyschlý, ale v době tání sněhu bylo koryto plné bouřící vody, o čemž svědčily mnohatunové balvany, které potok koryta sunul do nížiny.

Věděl jsem od jiných, že cesta není příliš náročná, jen poslední úsek patří do jakési horolezecké kategorie. Mojí výbavou však bylo především nezlomné odhodlání. A pranic nevadilo, že jsem měl utažená kolena a na nohou obyčejné české tenisky. Neměl jsem ani brýle, ani pokrývku hlavy.

Po hodině cesty se nade mnou ozvala prapodivná zvonkohra. Naslouchal jsem, jak se zvuky přibližují, a najednou se v příkrém terénu uprostřed mladých borovic vyřítilo množství malých koní – poníků, kteří byli naloženi nejrůznějším nákladem. Bedny, pytle, kusy nábytku. Koníci neomylně kladli svá kopyta mezi kameny a já musel ustoupit hodně stranou, abych nebyl stržen nákladem. Za pár minut mě minul i jejich osmahlý průvodce a za vzdalujícím cinkotem zvonku a zvonu zůstal jen prach a "vůně" koňského trusu.

Věděl jsem, že musím vystoupat převýšení tisíc metrů a stanout u chaty ve výši 2 100 metrů. Cestou jsem dostihl dvojici poutníků, která kráčela více než procházkové, věnovala se více sobě než svému výstupu. Později ještě osamocenou ženu středních let, od níž jsem se snažil mou němčinou dovědět nějaký údaj o výstupu. Jenže ona šla poprvé a její skupina už byla daleko před ní.

Dnes dobře vím ze zkušenosti z cest Beskydami, Krkonošemi nebo Jeseníky, že jde-li člověk túru poprvé, zdá se cesta být nekonečná. Nicméně vzduch byl provoněn silicemi horských borovic a sluníčko přívětivě svítilo, bylo klidno a cesta byla přímo balzámem na mou duši. Najednou se kdesi nahoře zablýsklo bílé stavení a dolehly lidské hlasy. Ano, to je už cíl mé cesty! Jenže stezka se znovu a znovu zakrucovala a trvalo to ještě dobrou půlhodinu, než jsem spatřil horský hotýlek obehnaný valem zdi s rozsáhlou terasou.

V okamžiku, kdy jsem přišel, vyšel ze dveří majitel, hoteliér s obrovitým bernardýnem. Když jsem pozdravil, vycenil onen muž s protáhlou hlavou svůj chrup s velkými dokonalými zuby, a já si byl jist, že mě vítá úsměv známého francouzského herce Fernandela. A byl to nejen ten chrup, ale celková vizáž byla podobou mého oblíbeného filmového herce. Hlavou mně prolétl tuším film "Desatero přikázání", ve kterém hrál.

V té chvíli jsem si hned vzpomněl na svou cestu do Španělska. To když jsme přijeli na švýcarsko-francouzské pomezí Alp a v úděsu se zastavili u rozcestí dvou cest. Obě byly tak šíleně krkolomné, že se nezdálo být možné vyjet až tam nahoru autobusem, neboť serpentiny končily strmě v oblacích. Stál tam hotýlek. Okenice zavřené, zabedněné Ale přece jen náhle vyšel úplně stejný hoteliér s obrovským vyceněným chrupem a ukazuje nahoru volaje francouzsky: „Kurvée, kurvééé!“ Ano, byl to tentýž "Fernandel".

Na terase seděla řada rozmanitě oděných mládenců a dívek, ale i starších osob skutečně všeho věku. Byli také rozmanitě vybaveni k výstupu – od těch absolutně profesionálních až po ty podobné mně. Jistě jsem se vymykal, zejména svými modrými teniskami. Sedělo se na židlích, ale také na zídce, a mnoho turistů bylo uvnitř hotýlku. Bylo patrné, že na Olymp jdou většinou lidé ve dvojicích, ale také se tvořily hloučky, které měly své průvodce.

Zaujala mě skupina německých turistek, která byla perfektně vybavena speciálním horolezeckým vybavením, botami počínaje a speciálními holemi konče. Vyjeveně jsem pozoroval to hemžení a pátral, zda se nepřipravuje na cestu někdo, koho bych případně mohl následovat, třeba jen zpovzdálí. To v předtuše, že tam nahoře, v těch posledních osmi stech metrech převýšení, nebude vše tak snadné jako doposud.

Jenže bylo poledne a mně vyhládlo a pak se najednou k mému sluchu dostala česká řeč. Na zídce seděli dva výrostci, pěkně utahaní, v rozedraných džínách a už na první pohled bylo patrno, že mají nějaký problém. Hned jsem k nim zamířil a vše se dozvěděl. Byli na Olympu, vyšli až nahoru, ale neví, co teď. Nemají totiž peníze a v žaludku jim pěkně kručí. I přes hlad vyprávěli nadšeně o své cestě. Byl jsem nesmírně rád, protože poslední úsek byl náročný nejen svou výškou, strmým stoupáním, ale i orientací. Mládenci mně velice dobře radili, abych nešel zpět stejnou cestou, kterou přijdu, ale abych hned za hřebenem Mytikasu našel soutěsku, která mě doslova spustí ze skalisek pod hlavní hřeben.

„Tak mládenci,“ řekl jsem, „je čas oběda. Mám spoustu jídla, zvu vás!“ Jak se říká, nedali se dvakrát pobízet. Nakrmil jsem je dostatečně, i já s nimi pojedl, zapil tentokrát vše kolou a pošilhával po vrcholu. Ten se od chaty jevil jako skalnatý útvar na dosah ruky! Mezi statnými borovicemi jsem přímo přesně identifikoval místo, odkud se do prospektu fotografovaly snímky nejvyšší hory Řecka.

Bylo po poledni, snad ke druhé hodině, a já tušil, že je ten správný okamžik. Vrchol hory byl tentokrát bez jediného mráčku! Vyrazil jsem ostrým tempem, předtím jsem si samozřejmě zamluvil u hoteliéra nocleh. Podle odhadu

obou chlapců bych se měl vrátit zpět po 18. hodině.

Cesta zprvu stoupala jen mírně, ale najednou začala stoupat tak prudce, že by se snad lépe lezlo po čtyřech. Za několik minut jsem se ohlédl, a hotýlek tonul v takové hlubině, jako bych se na něj díval z letadla. Vypadal jako orlí hnízdo viděné z oblak. Jen ta kamenitá střecha se blyštila v odpoledním slunci. Krajina se náhle neskutečně rychle měnila, zmizely stromy a keříčky, borovice se zmenšovaly, ale ani ona známá kleč zde netvořila velké rozhraní, a já se octl rovnou v oblasti holých plání.

Ne, nikdy jsem ve svém životě neviděl tak rozsáhlé planiny, tak rozsáhlá údolí, neboť tam, kam oko dohlédlo, se daly tušit další a další horské louky, které jako by nikde nekončily. Ohromeně jsem se zastavil a chvíli přemítal, cože mě to přinutilo se zastavit. Bylo to ticho. My lidé jsme už tak navykli ruchu, rámusu, křiku a kakofonii všeho druhu, že jen ticho nás dokáže zastavit! Ticho před bouří, napadlo mě. Ale nebe bylo modré a ani stéblo se nepohnulo. Rozhlížel jsem se, odkud by mohlo přijít to nenadálé nebezpečí. Ale daleko, předaleko bylo bezpečno, protože spatřit člověka bylo možno už na vzdálenost několika kilometrů.

A přece snad dvacet, třicet metrů odtud se cosi pohnulo. Zbystřil jsem pozornost a spatřil, že slehlá, nízká tráva se začíná nepokojně vlnit. Cosi přicházelo, cosi neviditelného se ke mně přibližovalo. Udiveně jsem pozoroval, co to "kráčí" ke mně v pruhu asi dvacet metrů širokém. Najednou mě obklopil větřík, ba vítr, až jsem si před jeho silou přitiskl k sobě fotoaparát. Vítr mi nadzvedl šusťákovou bundu a po chvíli se zase vzdálil.

Podivné. Ihned jsem si vzpomněl na scénu z pohádkového seriálu o říši pohádek, kdy se ve větřík proměnil princ Vilibald a stal se z něj kouzlem čaroděje Rumburaka Foukáček. Setkání s větrnou bublinou bylo tak kouzelné, tak nečekané, že kdyby se v tu chvíli přede mnou "materializovala" bytost z jiné planety, nedivil bych se. Zčeřený kruh se vzdaloval a zmizel za převisem skal. Bylo to, jako by jeden z olympských bohů seslal za mnou svého posla.

V zadumání jsem vystoupal k jakési

kamenné lavici, kterou tvořilo několik plochých plátů skaliska. Zastavím se na té horské přírodní terase a vzhlížím do olivově zbarvených dálek, které jsou mírně zabarveny do okrova a do hněda. Hle, říkám si, moje oblíbené barvy! Jen tu a tam malá jizvička bílé barvy, to sníh uvízl ve štěrbině přírodního reliéfu. Stojím na okraji kamenné lavice a pohlížím do údolí, které láká k letu…

Kdo z nás nesnil o tom, vzlétnout do výše, do modravé výše! Jako kluk jsem skákal s parapletem ze zídky na hnojiště, abych zakusil aspoň na zlomek vteřiny pocit z letu. Mnohem, mnohem později jsem sledoval, jak se mí přátelé chystají stát letci. Bylo to v osmdesátých letech, kdy se rozmáhala éra závěsného létání, čas rogalových křídel. Chodil jsem za nimi, podnikl celodenní cesty na nejpříhodnější lokality a okukoval, jak si počínají. Jak snadné se mi to zdálo! Stačil krátký rozběh, a už se člověk třepetal pod barevným křídlem zavěšený na duralové hrazdě a kroužil nad údolím. V tom čase jsem pracoval v mostárně jako výtvarník závodu a měl kolem sebe mnoho přátel. Byli to zruční lidé, "zlaté české ručičky". Koupil jsem si plány a oni pracovali. Vrtali, soustružili, montovali. Jednoho dne jsem i já vlastnil svůj létající "stroj"! Celé dva roky trvalo, než jsem vlastnil svůj kluzák, než jsem se odhodlal vzlétnout. Na počátku vždy jsou sny člověka. A já je míval často. Byly to sny o větru, které seberou tam v údolíčku sílu, mohutní a pak se přiřítí k mému tělu. Ve snech jsem větru nastavoval dlaně a mé dlaně se staly křídly, kterými jsem nemával, ale držel je před tělem.

Probouzel jsem se a dumal, co tyto sny znamenají, a snažil jsem se je vyložit. Usoudil jsem, že je mi souzeno celý život pracovat pomocí svých rukou, jako výtvarník, jako malíř. Právě takové planiny jsem vídal ve svých snech, dlouhé a táhlé, a mé lety byly hladké a hebké a příjemné a já dosedal do trávy a probouzel se pln rozkoše.

Kluzák byl hotov, ušita plachta ze spe-

ciální tkaniny a já si až tehdy uvědomil, že jde "do tuhého". Je v mé povaze stavět si před sebe hotovou věc a pak ji teprve zvládat a řešit. Uvědomoval jsem si, že trpím malými závratěmi, neboť když jsem doma lezl na stromy a například rážel ořechy, pokoušela se o mě závrať. Když jsem nad Kurdějovem lezl na kovový stožár nazývaný "maják", musel jsem pak vynaložit veliké úsilí, abych nespadl, aby se mi hlava nezatočila... A teď tu byl můj létající kluzák. Nicméně se mi podařilo zahnat všechny ty chmury a po sérii skoků a menších letů jsem skutečně létal i z naší jihomoravské hory Pálavy. Své rogalo jsem si vyzdobil červenými koly, puntíky, takže jsem létal jako brouček s roztaženými krovkami.

Bože, jak jsme se v té době zákazů a příkazů, v té době nesvobody, cítili svobodni a hrdi! Toho dne jsme přijali pozvání jednoho letce-rogalisty k létání na lokalitu nedaleko jihomoravských Klobouk u Brna. U obce Násedlovice, kterou najdete jen na podrobných mapách, byl svah, ne příliš vysoký, snad 80 metrů, ale byl nádherně hladký a prudký. Ten den vítr správně nafukoval proti svahu a nás deset letců, z nichž většina byla z břeclavského okresu a několik z Brna, smontovalo své kluzáky, aby jim "provětralo křidélka". V té době jsme už slétli řadu kopců na moravské zemi, měli jsme krásné zážitky, měli jsme za sebou pády, rozbitá rogala, ba i své mrtvé. Euforie, svoboda a slast z létání si vybírala svou daň. Já osobně jsem před létáním špatně spal. Bylo to nervozitou, ale i tím, že se mnou jezdil můj syn, a tak jsem měl vždy i o něj velkou starost.

Ten den byl velice přívětivý, krásný, pohodový. Vítr vál ve správné intenzitě asi pět metrů za vteřinu a barevní "ptáci" jeden za druhým klouzali do údolí, opisovali vzdušné serpentiny a hladce po dvou, třech minutách přistávali. Předpolí bylo dlouhé snad pět set metrů, ale stroje ve chvíli, když ztratily vztlak, hned pod kopcem klesaly, takže lety byly příjemné, bezpečné, ale krátké. I můj syn se vzorně předvedl a jeho mládí se projevovalo odvahou a razancí. Stalo se však něco, co se nestává často. A stalo se to právě mně. V té chvíli jsem viděl, jak se přede mnou zavlnila

tráva, a pozoroval jsem, jak se zavlnily třepetalky na rogalu, a já se rozběhl větru vstříc. Po dvou krocích mě vítr vyzdvihl do výše několika metrů a nesl a nesl. Ne do údolí, ne dolů, ale na svém vzduchovém polštáři stále vodorovně, daleko, daleko. Byl jsem poněkud překvapený, ba udivený, neboť tam pode mnou v hlubině bezmála stometrové ostatní dávno přistáli a já se vznášel a vznášel, jako ve snu.

Někteří se rychle snažili mne napodobit, ale i oni již přistáli, a já byl stále ve vzduchu. Údolí ale nebylo nekonečné a já si uvědomil, že končí stožáry s vysokým napětím... Jenže tehdy jsem již věděl, jak na to, abych se urychleně vrátil na zem. Přitáhl jsem hrazdu a kluzák se přibližoval ke dvěma švestkám, které jsem bravurně přeletěl a přistál právě pod dráty s vysokým napětím. Takže i zde v tomto případě, na jižní Moravě, jsem se poprvé seznámil s "Foukáčkem" a v jeho náruči prožil několik nádherných minut.

Odtud letět, pomyslel jsem si! To by nebyly minuty, ale snad hodiny! To by nebyla výška sto metrů, ale tisíc a více!

Opustil jsem vzpomínky a začal se rozhlížet. Vpravo, kde jsem tušil správný směr. Jenže na svahu bylo vyšlapáno hned pět cestiček. Kudy se vydat? Vtom jsem zahlédl dva mladé muže. Vydal jsem se za nimi. Byli to však Maďaři… takže se komunikovat nedalo, ani německy. Rozhodl jsem se. Vrátil jsem se na stezku nejvíce vyšlapanou. Ta, pomyslel jsem si, určitě bude ta nejsprávnější. A udělal jsem dobře!

Táhlý a prudký svah ve výši okolo 2 700 metrů mě dokonale zaskočil. Začalo se mi špatně dýchat, nohy ochabovaly, doslova jsem lapal po dechu. Tak takhle vypadá kyslíkový dluh. Nikdy jsem nepoznal tento pocit. Začal jsem si uvědomovat, že s pravidelným odpočinkem, a to po každých dvaceti krocích, to půjde dál. Počítal jsem a v pravidelných intervalech se sesul k zemi. Když tělo dostalo tu správnou dávku kyslíku, vstal jsem a vystupoval dál.

Proti mně se objevily dvě tečky, které se stále přibližovaly. Byli to manželé z Německa. Maličko starší lidé, kteří si tolik přáli vyjít na Mytikas. Ne, řekli mi, netroufli jsme si. Je to tam nebezpečné, vracíme se. Rozloučil jsem se s nimi a vykročil vzhůru.

Najednou jsem pocítil, že mohu jít bez přestávek. Ano, tělo se přizpůsobilo. Bylo to velice příjemné zjištění. Ba naopak se mi dýchalo krásně a lehce. Zřejmě jsem přešel na nový režim hospodaření s kyslíkem.

Už je to tady, pomyslil jsem si, když jsem stanul na vrcholu táhlého, snad kilometr dlouhého svahu. Zde je to místo, odkud se manželé z Německa vrátili. Stezka končila u propasti a šipka s nápisem Mytikas směřovala dolů do hlubiny. Bylo to tak překvapivé, že jsem maličko zaváhal. Tak zde je to místo, odkud se vrátili mí předchůdci z našeho tábora.

Hora Mytikas byla na dosah ruky. Zdálo se, že stačí překonat pár stovek metrů, a jsem u cíle. Začal jsem sestupovat do prolákliny. Jenže neviděl jsem žádnou značku. Co teď?

V té chvíli se pár metrů nademnou objevila postava. Byl to asi třicetiletý Slovák, který mě upozornil, že jdu špatně, že jsem minul značku a že se musím vrátit několik metrů zpět nahoru. A opravdu, byla tu značka, která mě vyvedla ze soutěsky a směřovala k vrcholu Olympu.

Byl jsem nadšený, ale velice ostražitý. Po mé pravé ruce byla hlubina snad tisíc metrů, a vlevo občas se také objevila hlubina mnoho set metrů hluboká. Ale to už jsem se radoval, že moje cesta se blíží konci, že jsem odvážně přeskočil puklinu ve skále, která sice byla jen necelý metr široká, ale končila v nesmírné hlubině stovek metrů.

Začal jsem si věřit, i když mě čekala plošina nakloněná jako střecha domu a táhlá a dlouhá, vedoucí až k prvnímu

balvanu, který tvořil vrchol hory. Kameny byly uhlazené tisíci a tisíci botami, ale také rukama.
Po chvíli jsem i já musel do dřepu a jako kočka se zachytával štěrbin a výstupků. Pohlédnout dolů do hlubiny jsem se neodvážil. Viděl jsem jen ten první kámen, ke kterému jsem směřoval, a ten se stále přibližoval.
Posledních deset metrů! Dokáži to! Dokázal jsem to! Od kamene se odpoutala postava. Opět Slovák. Ale zde už nebyly otázky, stál jsem na prahu plošiny olympských bohů. Ohlédl jsem se. Slovák zmizel na táhlém svahu a proměnil se v maličkou postavu. Uvědomil jsem si, jaké rozměry má toto pohoří, jak se nedají tyto gigantické svahy měřit s českými horami!
Jako kamzík jsem začal poskakovat kolem obrovitých balvanů, skákat z kamene na kámen. Pryč byly bolesti mých kolen! Nic jsem nevnímal, jen radost a okouzlení, jen euforii, že jsem zde na vrcholu!
Ještě jeden velký kámen jsem obešel a už vidím uprostřed plošiny dvacet krát dvacet metrů vrcholový kámen, v němž byla zabetonována kovová tyč se schránkou a nahoře plechová řecká vlajka.
Obklopilo mě ticho, vzduch se ani nepohnul. Jednou rukou jsem se držel tyče a díval se do všech světových stran. Nade mnou modrá obloha. Ta nejmodřejší modř, jakou jsem kdy spatřil. Ta modř tvořila nade mnou modrou klenbu, jež v dálce přecházela ve smogový prstenec. I nad mořem byl šedivý příklop. Všude nad pevninou. Jen Olymp vystupoval z té šedi… A vpravo, vlevo, přede mnou i za mnou tisícimetrová propast.
Musím vše zdokumentovat! Musím přinést dolů důkaz. Ale vtom jsem pocítil, že se hlásí ta nejobyčejnější lidská potřeba. Nemohl jsem se příliš rozmýšlet. Kolem mne, všude kolem bohové proměněni v kameny…
V té chvíli nebyl čas zkoumat, který balvan je bohem, který bohyní. Zkrátka loužička se vpíjela do země u nejbližšího balvanu. Až poté jsem si pomyslil: nezpůsobil jsem nějaký prohřešek? Nestihne mně pomsta onoho boha? Nebo snad proboha bohyně?...
Vyfotografoval jsem vrchol a také samospoušť sebe u řecké vlajky. Ještě jednou se pokochal pohledem do všech stran – a uvědomil jsem si, že je čas nastoupit zpáteční cestu. V hlavě jsem měl jako brouka usazenou otázku: bude i zpáteční cesta také úspěšná? Nebo mě přece jen bohové ztrestají za mou neomalenost, za znesvěcení jejich posvátného místa? Musím opatrně slézt strmou proláklinu. Musím být obezřetný a opatrný. Musím doufat, že bohové budou milosrdní!
Byli i nebyli. Trest přišel. Ale o tom až později.
V těchto chvílích pobytu na vrcholu jsem si uvědomil řadu věcí. To nejkrásnější bylo, že mě hora přijala do své náruče, že mi dovolila, abych vešel. Ne každému to bylo dovoleno. Uvědomil jsem si také, v jakém strašném vzduchu my lidé tam v nížině žijeme! Uvědomil jsem si, jak v tom řídkém vzduchu se veškeré mé myšlenky ode mne odpoutaly a já zcela zapomněl na všechno, co zůstalo o bezmála tři tisíce metrů pode mnou.
Moje mysl byla čistá a já neměl zlé myšlenky. Já, to droboučké pozemské smítko, jsem uvízl na vrcholu Olympu na nejvyšší hoře Mytikasu. Ztratil jsem veškeré povědomí o všech svých starostech a byl jsem zde jen já, sám se sebou a se svým Bohem, který byl ve mně a který vystoupil na horu se mnou.
Balvany, se kterými jsem se pohledem naposledy loučil, zůstávaly netečné a bylo těžké usuzovat, co si myslí, zda mě vůbec vzaly na zřetel. Nicméně jsem cítil pobídku: „Tak už jdi, lidský červe, jdi už! Nech nás už na pokoji. Chceme být chvíli sami. Ty spousty lidí nás unavují! A pamatuj si, ještě nejsi dole u moře! Jsi jen na polovině své pouti!“

Lavička pro Antonína Vojtka

Již v prvním zpravodaji tohoto roku, jsem krátce zmínil, že rodák a malíř Antonín Vojtek, letos oslavil 90. narozeniny. K tomuto výročí jsme mu za obec darovali lavičku. Lavička byla vyrobená již koncem loňského roku a pan Vojtek ji měl možnost vidět, zatím alespoň na fotce. Nějakou dobu nám zabralo najít vhodné místo a lavičku nainstalovat. 1. 9. proběhlo slavnostní „odhalení“ za účasti rodiny Vojtkovi a místních občanů.

Ať lavička slouží dlouhá léta všem, co půjdou kolem, a hlavně i malíři A. Vojtkovi.

Tam u lavičky…
Tady, kousek níže, na Pekandě, jsem se narodil.
O krásách jižní Moravy jsem celý život snil.
Osud mi laskavě podal pomocnou ruku
a ptal se: Co s tebou bojanovský kluku?

Stal jsem se malířem svého rodného kraje.
Splynul jsem s krajinou,
odhalil její taje.
Posaď se poutníku na tuto lavičku,
vzpomenem spolu na časy dětství, mládí,
na časy bídy, války.
Pohlédnem v modravé dálky.

Až k hoře Pálavě.
Co se to člověku vlastně honí v hlavě,
jací jsme my, Bojanovčáci?

Se srdcem na dlani
jedni v hnízdě sedí,
druzí jako tažní ptáci putují světem.

Však lásku ke své dědině
předávají potomkům, svým dětem!

Antonín Vojtek, 2024

HASIČI

Letošní rok se pomalu chýlí ke konci a tak je tu poslední letošní ohlédnutí za naší činností. Od posledního vydání zprávy o naší činnosti proběhl sběr železného šrotu po obci, který proběhl 25.5. Všem kteří darovali nepotřebný železný odpad děkujeme. Dále se v měsíci květnu na místním hřišti konalo Okrskové kolo v požárním útoku. Místní družstvo se umístilo na druhém místě, družstvo z Velkých Němčic vy-

hrálo a postoupilo do okresního. Nadále jsme opět zajišťovali občerstvení na akcích Eště byly 4 týdny do hodů a na Burčákových slavnostech. Zároveň byli aktivní i naši zasloužilí hasiči, kteří se účastnili všech schůzí aktivu zasloužilých hasičů jak okresních tak krajských.

JSDH

Jednotka letos zasahovala zatím u 23 mimořádných událostech vyhlášených krajským operačním střediskem a dalších 3 události spojené s likvidací hmyzu a čištění kanálů v naší obci. V dubnu se členové jednotky zúčastnili společně s dalšími složkami krajského cvičení, které mělo ukázat připravenost všech složek při povodních. Cvičení se účastnil i hejtman Jihomoravského kraje. Naším úkolem bylo pomocí člunu společně s dalšími jednotkami zachránit z vodní hladiny tonoucí a dostat je zpět na břeh, kde si je přebrala rychlá záchranná služba. Dále zde byli například kolegové z Rakouska, kteří zde předváděli velkokapacitní čerpadla, policejní potápěči nebo ukázka stravování při katastrofách a větších událostech na kterém se podílí jednotky JSDH, které jsou zařazeny v Ochraně obyvatelstva. Tyto jednotky jsou vybaveny polními kuchyněmi a dalšími potřebami pro stravování většího počtu osob.

Jeden z letošních těžších výjezdu se uskutečnil v říjnu, kde jsme přes 3 hodiny likvidovali strom hrozící pádem, který se kvůli silným dešťům začal sunout na jeden z rodinných domů v Němčičkách. Po příjezdu na místo a posouzení stavu, kde nebylo možné strom bezpečně pokácet kvůli el. vedení a druhému rodinnému domu, jsme byli nuceni přivolat automobilovou plošinu z které jsme strom postupně odstranili.

Další z větších výjezdů letošního roku se jednotka zúčastnila v rámci 2. stupně požárního poplachu. Jednalo se o požár haly v Šakvicích ve které byla dílna. Po příjezdu na místo jsme byli určení velitelem zásahu k doplňování cisteren z naší cisterny a dva členové v dýchací technice se podíleli na ochraně přilehlé ubytovny a hašení zasaženého objektu.

Kromě výjezdů jsme měli i milou povinnost a tou byla účast společně s naší nazdobenou cisternou na svatbě našeho člena výjezdové jednotky.

Dále jednotka zasahovala od posledního zpravodaje u těchto událostech:

10. 4. Cvičení povodeň Pasohlávky
17. 6. Cvičení požár ve firmě Flaga Hustopeče
25. 6. Požár kůlny V. Pavlovice
6. 7. Záchrana z vody Šakvice
14. 7. Záchrana z vody Rakvice
1. 8. Požár trávy Hustopeče
10. 8. Záchrana z vody Strachotín
15. 8. Planý poplach V. Pavlovice
18. 8. Strom přes cestu Boleradice
18. 8. strom přes cestu H. Bojanovice
21. 8. Pomoc se snesením pacienta pro ZZS Němčičky
24. a 25.8. Hledání pohřešované osoby na vodní hladině Dolní Věstonice
2. 9. Požár trávy a chaty Hustopeče
3. 9. Požár kombajnu Diváky
14. 9. Strom přes cestu Boleradice
14. 9. Strom hrozící pádem Němčičky
15. 9. Strom přes cestu Kurdějov
20. 9. Požár V. Pavlovice
27. 9. Transport pacienta H. Bojanovice
1. 10. Požár haly Šakvice
28. 10. Požár Hustopeče

Jménem celého sboru dobrovolných hasičů vám přejeme šťastné a veselé Vánoce a vše nejlepší do Nového roku.

Milí přátelé a fandové fotbalu, tak se nám zase přiblížil konec roku. Na jeho začátku jsme udělali vše potřebné, aby mohla začít jarní část soutěže, a to je vyčesání, zapískování a nahnojení hřiště. Soutěž proběhla, jak měla, a byla odehrána všechna utkání, jak domácí, tak i venkovní. Na začátku léta se na hřišti a na kabinách uskutečnil španelský kemp. Toho se zúčastnili i někteří z našich mladých hráčů. Dále u nás během prázdnin proběhlo soustředění lyžařů a další fotbalová soustředění. Po nich už začala podzimní část nové sezony. Do ní jsme vstoupili s mladší a starší přípravkou a družstvem mužů. Nově už nehrajeme ve třídách, ale dnes hrajeme ligu. Všechny tři naše celky nás velice dobře reprezentovaly.

Po vydatných zářijových deštích zůstalo hřiště hodně podmáčené a to až do konce sezony. Proto jsme jej zavčas vyčesali, nahnojili a vyfoukali závlahu. V těchto dnech už nás znovu najdete na ubytovně, kde pokračujeme v opravách. Momentálně renovujeme stropy ve vstupní hale a nad schodištěm.

Poslední letošní akcí bude 24. 12. vánoční fotbálek na kurtech v 10:00. V roce 2025 nás čeká valná hromada, která se uskuteční 1. 2. v 15:00 v hospodě. V sobotu 15. 2. proběhne ostatkový průvod masek po obci. Doprovodí nás opět muzikanti ze Šakvic. Ostatková zábava bude pak v pátek 21.2. Na ní zahrají Markéta Luskačová a Vlastík Novák z Dambořic spolu s kapelou Pool Litters z Hustopečí. Na obě akce si vás tímto dovoluji pozvat.

Na závěr bych chtěl moc poděkovat všem, co se u nás jakkoli starají o fotbal , ubytovnu a fandění. Všem přeji krásné vanoční svátky, v novém roce pevné zdraví a chuť na fotbal.

Josef Michna

Do nového soutěžního ročníku jsme přihlásili družstvo přípravky složené z hráčů Horních Bojanovic, Starovic, Boleradic a Němčiček. Trenéry pro ml. přípravku je Chromý Luděk a Ondra Kadlec ze Starovic, pro starší přípravku Josef Hoštický a Tomáš Hladký ze Starovic.

Naši nejmenší hráči se při podzimní sezóně činili a dělali nám trenérům radost. Snažili se jak na tréninicích, tak v zápasech. To se odrazilo na konečném umístnění, kdy starší přípravka až v posledním kole v přímém souboji o čtvrté místo prohrála ve Velkých Němčicích a tím skončila na pěkném pátém místě. Mladší přípravka uhrála osmé místo, což je velmi solidní výsledek, jelikož toto mužstvo je téměř nové a postupně se během sezóny doplňovala novými hráči.

Zimní přípravu začneme po novém roce. V plánu máme pro hráče připraven zajímavý program. Přihlášeny máme tři halové turnaje a to v Brně Tuřany, Újezdu u Brna a Kyjova. Dále budeme navštěvovat nafukovací halu a krytý bazén v Hustopečích a nově Fitness institut gym. V místím kulturním domě by jsme rádi využívali sál na pohybové hry.

Na závěr bychom chtěli poděkovat Janě Strouhalové za vždy vyprané a připravené dresy. Stánku na hřišti za občerstvení na tréninicích i zápasech. Obci za posečené hřiště a samozřejmě rodičům a fanouškům, kteří nás podporovali.

Přejeme všem krásné a pohodové Vánoce a Šťastný vstup do Nového roku.

Výsledky starší přípravka:

Horní Bojanovice – Pohořelice	5:12 (Fridrich 3x, Hladký 1x, Dulínek 1x)
Horní Bojanovice – D. Dunajovice	4:5 (Čermák 2x, Fridrich 1x, Hoštická 1x)
Popice – Horní Bojanovice	6:6 (Fridrich 2x, Kaplon 1x, Hoštický 1x, Rozinka 1x, Hladký1x)
Horní Bojanovice – Šitbořice	8:6 (Dulínek 3x, Fridrich 2x, Hoštický 1, Kaplon 1x, Rozinka 1x)
Kobylí – Horní Bojanovice	8:9 (Slezák 6x, Fridrich 2x, Hoštický 1x)
Horní Bojanovice – Aligátors	25:3 (Fridrich 13x, Dulínek 3x, Kaplon 3x, Hoštický 3x, Slezák 2x, Pavelák 1x)
Velké Pavlovice – Horní Bojanovice	13:5 (Hoštický 3x, Čermák 1x, vlastní)
Horní Bojanovice – Vlasatice	8:18 (Fridrich 4x, Dulínek 3x, Kaplon 1x)
Vranovice – Horní Bojanovice	10:2 (Slezák 1x, Hladký1x)
Horní Bojanovice – Drnholec	6:3 (Hoštický 2x, Kaplon 1x, Mark 1x, Čermák 1x, Hladký1x)
Velké Němčice – Horní Bojanovice	21:9 (Fridrich 4x, Hladký 3x, Dulínek 1x, Kavalíř 1x)

Výsledky mladší přípravky:

Horní Bojanovice – Pohořelice	5:10 (Procházka 5x)
Horní Bojanovice – D. Dunajovice	5:12 (Procházka 4x, Rippl 1x)
Popice – Horní Bojanovice	6:6 (Procházka 6x)
Horní Bojanovice – Šitbořice	9:7 (Procházka 9x)
Kobylí – Horní Bojanovice	24:4 (Polčák 1x, Rippl 1x, Chromý 1x, Pavelka 1x)
Horní Bojanovice – Aligátors	2:2 (Pavelka 1x, Chromý 1x)
Velké Pavlovice – Horní Bojanovice	7:15 (Procházka 9x, Pavelka 2x, Chromý 2x, Rippl 1x, vlastní)
Horní Bojanovice – Vlasatice	4:5 (Procházka 3x, Pavelka1x)
Vranovice – Horní Bojanovice	6:3 (Procházka 2x, Pavelka1x)
Horní Bojanovice – Drnholec	8:6 (Procházka 4x, Chromý 3x, Skála 1x)
Velké Němčice – Horní Bojanovice	11:10 (Procházka 7x, Rippl 3x)

Mužský sbor Vavřinec Horní Bojanovice

Motto: Nejhezčí zpěv je lidský smích (Jan Werich)

Vznik mužského sboru se datuje ke dni 17. Března 2019. Své jméno Vavřinec dostal podle svatého Vavřince, jemuž je zasvěcen místní hornobojanovský římskokatolický kostel. Logo nám na míru vytvořil náš rodák, malíř jižní Moravy pan Antonín Vojtek. Sbor má 13 členů a začátky nebyly vůbec jednoduché. Neměli jsme kroje, noty, vedoucího, ale chuť zpívat a to se ukázalo jako nejdůležitější. Předsedou spolku byl zvolen Zdeněk Prokeš a pod jeho správou zažil spolek největšího rozmachu. Zdeněk sehnal peníze, organizoval akce, tmelil kolektiv. Za tuhle nelehkou práci je potřeba mu poděkovat. Jako uměleckého vedoucího se podařilo Zdeňkovi sehnat pana Jaroslava Nováka z Čejkovic a za finanční podpory obce Horní Bojano-

vice, sponzorů, manželek a přítelkyň i kroje. Zkoušky pod vedením pana Nováka mají jasný řád a posouvají sbor k lepším výsledkům. Zpíváme písně Fanoša Mikuleckého a pozor, Jaroslava Nováka a Miroslava Šubíka, členů našeho sboru a i dalších autorů z Hanáckého Slovácka a Podluží. Za tuhle krátkou dobu se mužský sbor Vavřinec stal nedílnou součástí kulturního a společenského života v obci Horní Bojanovice.

Autor našeho kréda je Miroslav Šubík a zní:

Jak nás naši vychovali,
tak to děláme,
jak jsme se to naučili,
tak to předáme.

Od 1. 1. 2024 vede sbor jako předseda Kamil Vlach, nejmladší ze všech členů sboru, za podpory čtyřčlenného výboru. Během roku 2024 jsme byli pozváni zazpívat do Břeclavi k p. Vojtkovi na oslavu 90 narozenin, Boleradic, Čejkovic, Nikolčic, Bořetic na různé kulturní akce, Hornobojanovské hody, Hornobojanovské vinobraní a taky díky Lucince Krátké jsme se dostali i do Bošovic ☺. Vavřinec pořádal dvě domácí akce: Eště byly 4- týdny do hodů a Adventní koncert. Obě akce organizujeme s cílem pobavit, potěšit a také zapojovat co nejvíce mladé, abychom mohli předat své zkušenosti, dle našeho kréda.

Závěrem chci poděkovat obci Horní Bojanovice za finanční a materiální podporu, našim manželkám a přítelkyním za trpělivost a pečlivost s jakou nás vždy nastrojí na vystoupení, našim vinařům za výborná vína, všem návštěvníkům našich akcí za každou zakoupenou vstupenku.

Krásné a pokojné Vánoční svátky a rok 2025.

Kamil Vlach – MS Vavřinec z Horních Bojanovic

Do soutěží pro ročník 2024/2025 jsme přihlásili oba týmy – DC Hor Boj Elita (Extraliga A) a Dragons Hor Boj (2. liga A).

DC Hor Boj Elita zaregistrovala do soutěže stejnou soupisku jako v minulé sezoně – kapitán Zdeněk Dulínek, Martin Toncar, Jiří Otřísal, Petr Toman, Huňař Kamil (Popice) a Jan Darmovzal (Rakvice). Elita navázala na výborné výkony z jarní části minulé sezony a od počátku bojuje o nejvyšší příčky v extralize. Z 11 zápasů se podařilo získat 23 bodů za 7 výher, 1 výhru v prodloužení a 3 porážky. Po polovině ročníku se drží na krásném 4. místě s minimální bodovou ztrátou na čelo tabulky. Rok 2024 byl pro náš první tým skvělý, jak po individuálních tak především v týmových výkonech (pouze 6 porážek z 22 zápasů v nejvyšší krajské soutěži).

Dragons Hor Boj zaregistrovalo na soupisku tyto hráče: kapitánka Kamila Sigmundová, Jana Otřísalová, Ladislav Kachyňa, Lenka Otřísalová, Renata Špíšková (obě Brno), Ondřej Krmníček, Karel Zítka (oba Brumovice) a Jiří Pliska (Hustopeče). Tým Dragons bohužel doplatil na reorganizaci soutěží, kdy zanikly všechny 3. ligy a byl zapsán do 2.ligy, což znamenalo mnohem silnější soupeře jak v předchozím ročníku. Přestože se tým nachází na posledním místě tabulky, výkony nejsou nejhorší

2. liga A (neděle)

Tabulka - průběžné pořadí

Pořadí	Družstvo	Kol	V	VP	R	PP	P	K	Skóre	Legy	Body
1.	Šmoulové z PBL Brno	11	9	1	0	1	0	0	145 : 55	309 : 163	30
2.	Siga Brno	11	9	1	0	1	0	0	136 : 64	299 : 182	30
3.	DC Bejvávalo U Kolečka Brno	11	10	0	0	0	1	0	128 : 70	292 : 185	30
4.	Dragon Darts Team Brno	11	7	0	0	0	4	0	123 : 75	277 : 186	21
5.	Bodači Šakvice	11	7	0	0	0	4	0	120 : 78	283 : 202	21
6.	m13 darts club Brno	11	6	0	0	1	4	0	112 : 87	256 : 213	19
7.	DC Mojitos Brno	11	6	0	0	0	5	0	101 : 97	241 : 236	18
8.	DC Fako Újezd U Brna	11	5	1	0	1	4	0	101 : 99	246 : 230	18
9.	Popické bestie	11	5	1	0	0	5	0	93 : 106	231 : 260	17
10.	ŠK Popovice	11	3	0	0	0	8	0	86 : 112	216 : 259	9
11.	Fičák Kr.Pole Brno	11	2	1	0	0	8	0	76 : 123	197 : 284	8
12.	Colorádo Mikulov	11	2	0	0	1	8	0	62 : 137	165 : 297	7
13.	Námořníci z PBL Brno	11	1	0	0	0	10	0	64 : 134	176 : 305	3
14.	Dragons Hor Boj Bojanovice	11	0	0	0	0	11	0	44 : 154	143 : 329	0

Extraliga A (neděle)

Tabulka - průběžné pořadí

Pořadí	Družstvo	Kol	V	VP	R	PP	P	K	Skóre	Legy	Body
1.	Šenkýři Brno	11	9	1	0	0	1	0	123 : 76	283 : 205	29
2.	DC Hurricane Adamov	11	8	0	0	1	2	0	129 : 70	292 : 195	25
3.	ŠK Excalibur Bzenec	10	8	0	0	0	2	0	128 : 52	280 : 158	24
4.	DC Hor Boj Elita H. Bojanovice	11	7	1	0	0	3	0	110 : 89	267 : 235	23
5.	Mistři netrénujou Šlapanice	11	5	1	0	0	5	0	93 : 106	246 : 245	17
6.	Baníci Ratíškovice	11	5	0	0	1	5	0	97 : 102	242 : 264	16
7.	Adalbertus Medlov	10	4	1	0	1	4	0	93 : 89	227 : 229	15
8.	DC Frogs Žabčice	11	4	0	0	1	6	0	95 : 104	235 : 256	13
9.	Tornádo Destroyers Brno	10	2	1	0	1	6	0	68 : 114	184 : 260	9
10.	DC Vandals Blansko	10	2	1	0	0	7	0	75 : 106	193 : 242	8
11.	DC Šipky Sloup	9	2	0	0	0	7	0	63 : 99	178 : 228	6
12.	DC Nafrakk Ivančice	11	1	0	0	1	9	0	66 : 133	189 : 299	4

a k zisku bodů občas chybí malý krůček.

Každý pátek pořádáme sérii turnajů s názvem Mistrovství Jižní Moravy, ze kterých se dá kvalifikovat na krajské finále, které je dotované každoročně částkou atakující milion korun. Na postup do finále stačí za rok odehrát v těchto sériích 30 turnajů. Z našich týmů již mají jistotu postupu na toto finále Kamil Huňař, Dulínek Zdeněk, Petr Toman, Lenka Otřísalová a Renata Špišková. Pevně věříme, že se tam naši hráči neztratí a trochu si ukrojí z velkého jackpotu pro sebe.

Jako každý rok po vánočních svátcích pořádáme dne 28. prosince již 10. ročník Hor Boj Darts Openu, na který bychom Vás chtěli pozvat nejen jako diváky, ale i si to vyzkoušet na vlastní kůži. Každý rok se obliba našeho turnaje zvyšuje, tak doufáme že i letos překonáme rekord v počtu hráčů. Nejvíce nás těší, že se turnaje účastní čím dál více vyložených amatérů. Velice rádi uvidíme u terčů i místní občany.

Závěrem bychom Vám chtěli popřát krásné prožití Vánočních svátků a do Nového roku jenom to nejlepší. Hlavně to zdraví, protože to je to nejcennější, co každý z nás má.

Elita & Dragons

ČZS Horní Bojanovice

První víkendovou sobotu v září jsme pro Vás uspořádali tradiční Burčákovou slavnost.
Odpoledním programem nás letos provedli místní Mužský sbor Vavřinec, CM Lusk z Moravské Nové Vsi, Mužský pěvecký sbor Dolní Dunajovice, Ženský pěvecký sbor Dolní Dunajovice a hudební skupina Minami. Nepřetržitá hudební produkce byla na malou chvíli přerušena vyhlášením „Hornobojanovských výpěstků". Počasí letos pěstitelům přálo, výpěstků se sešlo dost a zejména dýně byly kolosální. Rád bych připomněl, že po skončení akce, byly výpěstky převezeny ke zpracování do mateřské školy. Jménem obce i MŠ děkujeme za dodané produkty. Večer už tradičně patřil populární a rockové hudbě. Tentokrát v podobě kapely Graf z Břeclavi. Doufám, že si vystoupení užili všichni, kteří s námi

vydrželi až do brzkých ranních hodin. Děkujeme všem za účast a podporu spolku, účinkujícím děkujeme za pěkný zážitek a děvčatům za výborné přesňáky.
Jako malou odměnu za celoroční práci jsme si v listopadu dopřáli výlet do Mikulova na svěcení vína, kde jsme si nechali posvětit i naše produkty.
Závěrem bych chtěl poděkovat členům za práci ve spolku, nečlenům za pomoc a podporu.
Přejeme všem příjemné prožití svátků vánočních a šťastné vykročení do roku 2025.

Členové ČZS Horní Bojanovice

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE
BRAMBORA za rok **2024**

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	Pavelák Zdeněk	768
2	Charvátová Markéta	707
3	Jordánek Václav	667

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE
MRKEV za rok **2024**

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	Charvátová Markéta	968
2	Machač Matěj	671
3	Krejčí Bedřich	487

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE
DÝNĚ za rok **2024**

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v kg
1	Toman Jiří	42,4
2	Šlancarová Marta	26,4
3	Božková Denisa	18,1

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE
JABLKO za rok **2024**

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	Krejčí Bedřich	422
2	Šlancarová Helena	355
3	Lízal Jan	352

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE
PAPRIKA za rok **2024**

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	Šlancarová Helena	307
2	Krejčí Bedřich	286
3	Pavelák Zdeněk	235

VÍTĚZOVÉ KATEGORIE
CIBULE za rok **2024**

pořadí	jméno pěstitele	váha výpěstku v g
1	Krátká Ludmila	430
2	Prokeš Miroslav	321
3	Kachyňová Alena	253

CENA POROTY
za rok **2024**

jméno pěstitele	váha výpěstku v g
Ing. Šlancarová Marie – hrozny odrůda Sultanina	

I závěr života může být plný radosti a zážitků

GIRASOLE
Plné louky dní

Blížící se adventní čas v mnohých z nás vyvolává ty nejkrásnější vzpomínky, které jsou vždy propleteny tématem rodinné pohody, tepla, bezpečí a pohodlí domova, ale také mnohdy zážitků s našimi nejbližšími. Je to také období, kdy se většina z nás snaží šířit radost, potěšit gestem soucitu, pomoci těm, kteří to potřebují, splnit někomu přání...
Pro ty, které osud připravil o zdraví a jejichž největším přáním je dožít doma po boku svých blízkých, jsou určeny služby Domácího hospice. Dopřát plnohodnotnou, komplexní a individuálně nastavenou zdravotní péči lidem v poslední fázi nemoci přímo v domácnosti rodiny je posláním Domácích hospiců, které tak svojí odbornou službou pomáhají jak pacientovi samotnému, tak i jeho rodině, jejíž každodenní život je pečováním velmi ovlivněn.

Hospicové služby představují víc než jen lékařskou pomoc, je to komplexní péče o člověka, jeho zdraví, ale také jeho důstojnost s respektem k jeho posledním přáním.
Tento princip stojí i za vznikem projektu 1.PALIATIVNÍ SANITKA, sanitka která (nejen) plní poslední přání.

S paliativní sanitkou nejde jen o transport z místa na místo, ale o umožnění pacientům naposledy prožít to, co je jim hluboce blízké a naplnit dny, které zbývají, radostí a hezkými zážitky. Inspirací nám byla mladá slečna Petra, jejíž život zasáhla nemoc, která se již nedala vyléčit a byla v péči našeho hospice. Petra si moc přála ještě naposledy vidět moře, ideálně se svým tatínkem a my se rozhodli, že se pokusíme její poslední přání splnit i přes velmi vážný zdravotní stav a rizika - sehnali jsme sanitku a potřebné zdravotní vybavení pro transport s veškerou péčí na dosah, ale vydat se na cestu jsme již s Petrou nestihli. Přesto se organizace a snaha přání splnit pro rodinu i samotnou Petru stalo zdrojem naděje a pocitu, že lze zažít radost a naplnění i v těžkých chvílích. Tato zkušenost se pro tým Girasole stala inspirací – rozhodli jsme se, že chceme dát možnost splněného přání všem našim budoucím hospicovým pacientům. Víme totiž, že paliativní péče není jen o zdravotní a sociální péči, ale hlavně o společném čase, který pacientovi a rodině zbývá a který lze využít tak, aby přinesl radost i smysl.

Snaha splnit přání sama o sobě nestačí

Speciálně vybavenou sanitkou splníme jakákoli přání, pokud je to v našich možnostech. Přeprava osob v terminálním stadiu není jednoduchá organizačně, ale ani finančně. Každý převoz je tak organizován do nejmenších detailů a přizpůsoben individuálním potřebám pacienta i jeho rodiny, která jej při cestě může doprovázet. Při plnění přání začíná nejen souboj s časem, ale také s mnoha zdánlivě zanedbatelnými překážkami - přesun z lůžka, dobře naplánovaná medikace a lékařská péče během převozu, plynulost cesty, příprava na rizika i plán B, náročnost cesty pro pacienta - to vše hraje roli.

Skromná přání mají tu největší hodnotu

Zajet do lesa nebo na bohoslužbu, vidět západ slunce na vlastní zahrádce, zajít do divadla, rozloučit se se vzdálenou rodinou, vrátit se do rodné země nebo na místa ze vzpomínek a z mládí, dát si pivo, vzít manželku naposledy na rande...
Přání, který se mohou jiným jevit všedně, mají pro umírající hluboký emocionální význam. Jejich splnění přináší pacientům nejen radost, ale také pocit naplnění a uzavření životního příběhu i klidu. Přítomnost v okamžiku, který je pro pacienta tak významný, může být (a mnohdy opravdu je) velmi léčivým a smiřujícím okamžikem i pro rodinu a blízké, jejichž životy jsou nemocí a blížící se ztrátou milované osoby nenávratně ovlivňovány.

Chcete pomoci splnit někomu jeho přání i Vy? Staňte se dárci do projektu 1. Paliativní sanitky spolu s Girasole. Děkujeme!

Skutečná splněná přání, příběhy našich pacientů a více informací na WWW.GIRASOLE.CZ

Tento článek pro Vás připravil spolek Girasole, z.s. za podpory Jihomoravského kraje v rámci osvěty o dostupnosti zdravotně-sociální péče v JmK

jihomoravský kraj

Okénko do světa odpadů

Vážení spoluobčané,

Od příštího roku vstupuje do odpadového světa ČR několik povinností vyplývajících ze Zákona o odpadech.

První z nich je povinnost třídit textil. Tato zákonná povinnost bude v naší obci splněna, jelikož má naše obec smlouvu s odběratelem textilu, který má v naší obci umístěné kontejnery na tento druh odpadu. Dále budeme sledovat prostřednictvím naší akciové společnosti Hantály potřeby trhu s touto komoditou a v případě zvýšeného zájmu budeme sběr textilu intenzifikovat.

Druhou povinností vyplývající ze Zákona o odpadech je povinné vytřídění využitelných složek odpadu a to na míru 60%. Jen pro vysvětlení. Jak je tento poměr počítán? Je sečteno veškeré množství komunálního odpadu z naší obce jako je černé popelnice, velkoobjemový odpad, bioodpad, plasty, nápojové kartony, papír, kovy, dřevo, sklo a z celého se odečte separovaný odpad, který se dá dále využít (k recyklaci, energetickému využití) jako je papír, plast, nápojové kartony, dřevo, sklo, bioodpad, kovy a právě tyto vytříděné složky komunálního odpadu musí činit 60 %. Naše obec se pohybuje na hodnotě 51 % vytříděnosti, což je v porovnání s okolními obcemi ta lepší pozice.

Naše obec umí třídit, ale víme všichni velice dobře, kde ještě máme rezervy a kde by se dalo trochu zabrat.
Jednou věcí, která nás neustále trápí, je neukázněnost některých občanů na kontejnerových hnízdech. Jedno ze zásadních pravidel, aby naše obec byla čistá a pěkná je to, aby v případě plného kontejneru nebyl odpad skládán kolem kontejneru (hlavně u skla), u kontejnerů na bioodpad problém jejich přeplněnost, až nejde zavřít víko (dlouhé větve atd.). No nebudeme se ani bavit o tom, jaký jsou někteří občané schopni při odkládání bioodpadu do kontejneru udělat kolem nepořádek. Ten si laskavě po sobě ukliďte.

Ještě jeden postřeh k bioodpadu. Někteří občané si myslí, že kontejnery na bioodpad jsou na komunální odpad. Ne, nejsou a myslete na to i při vyhazování vázaných kytic, které mají plastové vázací šňůrky a další ozdoby, které se opravdu nerozloží a jsou problémem při recyklací na kompostárně, kam je bioodpad ukládán. Bioodpad je zapotřebí zbavit všeho, co se nerozloží, nebo vy byste si dali plast do zahrádky? Zase zde hraje roli pouze naše lenost a pohodlí.

Pravidla, která je zapotřebí dodržovat jsou přitom velmi jednoduchá. Pokud jsou kontejnery plné, odvezte daný odpad na druhé hnízdo do kontejneru a pokud i tam je plno, využijte sběrného dvora naší obce. Ano, je zapotřebí odpad si odvézt domů a v daný den, kdy je otevřený sběrný dvůr jej vyvézt. Tato pravidla je zapotřebí dodržovat, jinak pořádek na obci mít nebudeme. Naše obec není až tak veliká a o těch, kteří tento nepořádek dělají víme, jen je zapotřebí je na to upozornit v danou chvíli a už je čas. Nedávejte do bioodpadu to, co tam nepatří.

Jiří Šlancar

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

24. prosince 2024 v 10:00
FOTBÁLEK NA KURTU

24. prosince 2024 v 15:30
ZPÍVÁNÍ U STROMEČKU

26. prosince 2024 v 16:00
POSEZENÍ U CIMBÁLU

28. prosince 2024 v 10:00
TURNAJ V ŠIPKÁCH

31. prosince 2024 v 18:30
OHŇOSTROJ

18. ledna 2024
HASIČSKÝ PLES

15. února 2024
OSTATKOVÝ PRŮVOD MASEK

21. února 2024
OSTATKOVÁ ZÁBAVA

22. března 2024
VÝSTAVA VÍNA

KALENDÁŘ SVOZU ODPADŮ 2025

HANTÁLY a. s. VELKÉ PAVLOVICE

HORNÍ BOJANOVICE

LEDEN	1	2	3	4	5	
pondělí		6	13	20	27	
úterý		7	14	21	28	
středa	1	8	15	22	29	
čtvrtek	2	9	16	23	30	
pátek	3	10	17	24	31	
sobota	4	11	18	25		
neděle	5	12	19	26		
ÚNOR	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	
pondělí		3	10	17	24	
úterý		4	11	18	25	
středa		5	12	19	26	
čtvrtek		6	13	20	27	
pátek		7	14	21	28	
sobota	1	8	15	22		
neděle	2	9	16	23		
BŘEZEN	**9**	**10**	**11**	**12**	**13**	**14**
pondělí		3	10	17	24	31
úterý		4	11	18	25	
středa		5	12	19	26	
čtvrtek		6	13	20	27	
pátek		7	14	21	28	
sobota	1	8	15	22	29	
neděle	2	9	16	23	30	

DUBEN	14	15	16	17	18	
pondělí		7	14	21	28	
úterý	1	8	15	22	29	
středa	2	9	16	23	30	
čtvrtek	3	10	17	24		
pátek	4	11	18	25		
sobota	5	12	19	26		
neděle	6	13	20	27		
KVĚTEN	**18**	**19**	**20**	**21**	**22**	
pondělí		5	12	19	26	
úterý		6	13	20	27	
středa		7	14	21	28	
čtvrtek	1	8	15	22	29	
pátek	2	9	16	23	30	
sobota	3	10	17	24	31	
neděle	4	11	18	25		
ČERVEN	**22**	**23**	**24**	**25**	**26**	**27**
pondělí		2	9	16	23	30
úterý		3	10	17	24	
středa		4	11	18	25	
čtvrtek		5	12	19	26	
pátek		6	13	20	27	
sobota		7	14	21	28	
neděle	1	8	15	22	29	

svoz TKO (tuhý komunální odpad z domácností)
svoz BIO (biologicky rozložitelný komunální odpad) výsyp bio popelnic - **PYTLE SE NEVOZÍ !!!**
sběr papír, plast, nápojové kartony
otevřený sběrný dvůr: **letní provoz sudý týden od 1.4. do 31.10. pátek 16:00 - 18:00 / sobota 9:00 - 11:00**
zimní provoz sudý týden od 1.11. do 30.3. pátek 16:00 - 17:00 / sobota 9:00 - 12:00

HANTÁLY a.s. - tel.: 519 361 171
Středisko svozu TKO - tel.: 519 361 183
Středisko skládka TKO - tel.: 519 430 291
www.hantaly.cz

TŘÍDÍME ODPAD

PLASTY

pytlový sběr - PET láhve, fólie, sáčky, kelímky, igelitové pytle, obaly od drogistického zboží
polystyren - pouze čistý samostatně v pytlech
Nepatří sem - PVC, linoleum, guma, molitan, pneumatiky, plast znečištěný zbytky potravin, oleji a chemickými látkami

PAPÍR

noviny, časopisy, lepenka, krabice, karton, sešity, knihy, letáky, psací a balící papír
Nepatří sem - znečištěný papír, kopírák, použité hygienické pomůcky

SKLO

bílé a barevné sklo, tabulové sklo, obalové sklo, skleněné střepy, skleněné nádoby
Nepatří sem - drátěné sklo, autosklo, plexisklo, keramika, porcelán, zrcadla

NÁPOJOVÉ KARTONY

vícevrstvé obaly od nápojů, nápojové kartony od mléka, mléčných výrobků, džusů a vína

DĚKUJEME VÁM, ŽE TŘÍDÍTE ODPAD

KALENDÁŘ SVOZU ODPADŮ 2025

HANTÁLY a. s. VELKÉ PAVLOVICE

HORNÍ BOJANOVICE

ČERVENEC	27	28	29	30	31	
pondělí		7	14	21	28	
úterý	1	8	15	22	29	
středa	2	9	16	23	30	
čtvrtek	3	10	17	24	31	
pátek	4	11	18	25		
sobota	5	12	19	26		
neděle	6	13	20	27		
SRPEN	**31**	**32**	**33**	**34**	**35**	
pondělí		4	11	18	25	
úterý		5	12	19	26	
středa		6	13	20	27	
čtvrtek		7	14	21	28	
pátek	1	8	15	22	29	
sobota	2	9	16	23	30	
neděle	3	10	17	24	31	
ZÁŘÍ	**36**	**37**	**38**	**39**	**40**	
pondělí	1	8	15	22	29	
úterý	2	9	16	23	30	
středa	3	10	17	24		
čtvrtek	4	11	18	25		
pátek	5	12	19	26		
sobota	6	13	20	27		
neděle	7	14	21	28		

ŘÍJEN	40	41	42	43	44	
pondělí		6	13	20	27	
úterý		7	14	21	28	
středa	1	8	15	22	29	
čtvrtek	2	9	16	23	30	
pátek	3	10	17	24	31	
sobota	4	11	18	25		
neděle	5	12	19	26		
LISTOPAD	**44**	**45**	**46**	**47**	**48**	
pondělí		3	10	17	24	
úterý		4	11	18	25	
středa		5	12	19	26	
čtvrtek		6	13	20	27	
pátek		7	14	21	28	
sobota	1	8	15	22	29	
neděle	2	9	16	23	30	
PROSINEC	**49**	**50**	**51**	**52**	**1**	
pondělí	1	8	15	22	29	
úterý	2	9	16	23	30	
středa	3	10	17	24	31	
čtvrtek	4	11	18	25		
pátek	5	12	19	26		
sobota	6	13	20	27		
neděle	7	14	21	28		

svoz TKO (tuhý komunální odpad z domácností)
svoz BIO (biologicky rozložitelný komunální odpad) výsyp bio popelnic - **PYTLE SE NEVOZÍ !!!**
sběr papír, plast, nápojové kartony
otevřený sběrný dvůr: **letní provoz sudý týden od 1.4. do 31.10. pátek 16:00 - 18:00 / sobota 9:00 - 11:00**
zimní provoz sudý týden od 1.11. do 30.3. pátek 16:00 - 17:00 / sobota 9:00 - 12:00

HANTÁLY a.s. - tel.: 519 361 171
Středisko svozu TKO - tel.: 519 361 183
Středisko skládka TKO - tel.: 519 430 291
www.hantaly.cz

BIO odpad

PATŘÍ SEM:

zbytky jídel rostlinného původu, zbytky ovoce a zeleniny, květiny, čajové sáčky, kávový odpad včetně filtrů a ubrousků, tráva, plevel, zbytky rostlin, listí, seno, sláma, košťály a celé rostliny

NEPATŘÍ SEM:

zbytky jídel živočišného původu, plasty, sklo, kovy, kameny, nebezpečný odpad, směsný komunální odpad, stavební odpad, zemina, textil, cigarety, popel, uhlí, jednorázové pleny, uhynulá zvířata

DĚKUJEME VÁM, ŽE TŘÍDÍTE ODPAD